



WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA

Andrzej Kołodziej (spr.)

Sędziowie WSA

Adam Lipiński

Przemysław Szustakiewicz

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 14 czerwca 2017 r.
sprawy ze skargi Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie
na beczynność Wójta Gminy Andrzejewo
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 24 września 2016 r. o udostępnienie
informacji publicznej

- 1. stwierdza, że beczynność organu nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa,**
- 2. umarza postępowanie w pozostałym zakresie,**
- 3. zasądza od Wójta Gminy Andrzejewo na rzecz Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie kwotę 580 zł (słownie: pięćset osiemdziesiąt) złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania.**



na oryginalne właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Dorota Kwiatkowska
stażystka sądowa

UZASADNIENIE

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie; zwane dalej „Stowarzyszeniem” wniosło do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Wójta Gminy Andrzejewo polegającą na nierozpatrzeniu jego wniosku o udzielenie informacji publicznej, który wpłynął do organu drogą elektroniczną w dniu 24 września 2016 r. Przedmiotowy wniosek dotyczył informacji w następującym zakresie:

1. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2015 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń wyłapywania/odławiania bezdomnych zwierząt?
2. z kim (imię, nazwisko lub nazwa, adres) gmina miała obowiązujące w 2015 r. umowy albo komu (imię, nazwisko lub nazwa, adres) udzielała doraźnych zleceń zapewniania opieki bezdomnym zwierzętom?
3. ilu bezdomnym zwierzętom (z podziałem na psy i koty) zapewniono opiekę na koszt gminy w 2015 r.? (nie licząc zwierząt, którymi zajęto się w latach poprzednich)?,
4. jaki był w 2015 r. koszt realizacji całego zadania przewidzianego ustawą o ochronie zwierząt (wyłapywanie/odławianie, opieka, usługi weterynaryjne, dokarmianie, inne)?

oraz udostępnienia treści i postaci umowy (umów) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2015 r.

W uzasadnieniu skargi Stowarzyszenie wskazało, że pomimo upływu ustawowych terminów do udzielenia odpowiedzi, określonych w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764), do dnia złożenia skargi podmiot zobowiązany nie udostępnił wnioskowanej informacji publicznej, nie powiadomił wnioskodawcy o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, ani też nie wydał w tym przedmiocie decyzji administracyjnej.

Stowarzyszenie wniosło o zobowiązanie organu do rozpatrzenia wniosku z dnia 24 września 2016 r., stwierdzenie, że bezczynność organu miała miejsce z rażącym naruszeniem prawa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

W odpowiedzi na skargę Wójt Gminy Andrzejewo wniósł o umorzenie postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że pismem z dnia 19 stycznia 2017 r. uwzględnił skargę w całości i przekazał stronie skarżącej żądane informacje publiczne zgodnie z wnioskiem z dnia 24 września 2016 r.

Wojewódzki Sad Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

W myśl art. 119 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.); zwanej dalej P.p.s.a., sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, przy czym zgoda stron na rozpatrzenie skargi w trybie uproszczonym nie jest wymagana. Z uwagi na to, że przedmiotem złożonej skargi jest bezczynność Wójta Gminy Andrzejewo – Sąd rozpoznał skargę w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym.

Zgodnie z przepisem art. 1 § 1 i § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1066 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości m.in. przez kontrolę działalności administracji publicznej, a kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Stosownie zaś do treści art. 3 § 2 pkt 8 P.p.s.a., kontrola działalności administracji publicznej przez sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność organów w przypadkach określonych w pkt 1-4a.

Bezczynność organu ma miejsce wówczas, gdy organ będąc właściwym w sprawie i zobowiązany do podjęcia czynności, nie podejmuje jej w terminie określonym w przepisach prawa i w konsekwencji pozostaje w zwłoce. Skarga na bezczynność ma na celu spowodowanie wydania przez organ administracji publicznej oczekiwanego aktu lub podjęcia określonej czynności.

Zatem, aby można było mówić o bezczynności organu należy przede wszystkim stwierdzić, że ciąży na nim wynikający z przepisów prawa obowiązek wszczęcia postępowania i podjęcia w nim stosownego rozstrzygnięcia (stosownej czynności), a dopiero później, iż obowiązku tego - w nakazanym terminie - organ nie wypełnia.

Podstawę rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie stanowiły przepisy ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W myśl art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1764); zwanej dalej u.d.i.p., każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu i ponownemu wykorzystywaniu na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie. Ustawodawca w przepisie art. 6 ust. 1 u.d.i.p. dokonał przykładowego wyliczenia, jaka informacja stanowi informację publiczną.

W orzecznictwie oraz doktrynie przyjmuje się w związku z tym, że informacją publiczną jest każda wiadomość wytworzona lub odnoszona do władz publicznych, a także wytworzona lub odnoszona do innych podmiotów wykonujących funkcje publiczne w zakresie wykonywania przez nie zadań władzy publicznej i gospodarowania mieniem komunalnym lub mieniem Skarbu Państwa, o ile odnosi się do faktów i danych. Wspomniany przepis art 6 ust. 1 w pkt 4 u.d.i.p. stanowi, że udostępnieniu podlega informacja publiczna m. in. o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć. Informacją publiczną jest zatem treść dokumentów wytworzonych przez organy władzy publicznej i podmioty niebędące organami administracji publicznej, treść wystąpień, opinii, ocen przez nie dokonywanych, niezależnie do jakiego podmiotu są one kierowane i jakiej sprawy dotyczą. Ponadto walor informacji publicznej posiada treść wszelkiego rodzaju dokumentów odnoszących się do organu władzy publicznej lub podmiotu niebędącego takim organem, związanych z nimi bezpośrednio poprzez ich wytworzenie bądź też przez nie niewytworzonych, lecz używanych przy realizacji przewidzianych prawem zadań.

W rozpoznawanej sprawie bezspornym jest, że Wójt Gminy Andrzejewo jest podmiotem zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej, natomiast żądana informacja jest informacją publiczną. Zgodnie bowiem z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 856 ze zm.), zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należą do zadań własnych gminy. Okoliczności tych zresztą organ nie kwestionuje.

Spełniona zatem została zarówno przesłanka przedmiotowa, jak i podmiotowa zastosowania u.d.i.p.

Udostępnienie informacji publicznej dokonywane jest w formie czynności materialno-technicznej, w sposób i w formie zgodnej z wnioskiem, chyba że środki techniczne, którymi dysponuje podmiot obowiązany do udostępnienia, nie umożliwiają udostępnienia w sposób i w formie określonych we wniosku (art. 14 ust. 1 u.d.i.p.). Jedynie odmowa udostępnienia informacji publicznej oraz umorzenie postępowania o udostępnienia informacji w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 (...), następują w drodze decyzji (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.). Natomiast w sytuacji, gdy podmiot obowiązany nie jest dysponentem żądanej informacji, zawiadamia o tym fakcie wnioskodawcę na piśmie. Dodać również należy, że według art. 13 ust. 1 u.d.i.p., udostępnianie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2, a jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej

udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku.

Jak wynika z akt sprawy Wójt Gminy Andrzejewo pismem z dnia 19 stycznia 2017 r., przesłanym pocztą elektroniczną w dniu 13 lutego 2017 r., udostępnił Stowarzyszeniu żadaną informację publiczną zawartą we wniosku z dnia 24 września 2016 r. Oznacza to, że w dacie rozpoznawania niniejszej sprawy przez sąd, organ nie pozostawał już w beczynności. Brak było zatem podstaw, by zgodnie z treścią art. 149 § 1 pkt 1 P.p.s.a., zobowiązać organ do rozpoznania w określonym terminie wniosku strony skarżącej o udostępnienie informacji publicznej.

W świetle powyższych okoliczności w rozpoznawanej sprawie zaistniała podstawa do umorzenia postępowania, bowiem nowelizacja procedury sądownoadministracyjnej, która nastąpiła z dniem 15 sierpnia 2015 r., (wprowadzona ustawą z dnia 9 kwietnia 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2015 r., poz. 658), określiła nowy termin dla tzw. autokontroli organu. Termin ten wynosi obecnie - w myśl znowelizowanego art. 54 § 3 P.p.s.a. - 30 dni. Możliwość umorzenia postępowania sądowego występuje jedynie w przypadku uwzględnienia skargi na beczynność przez podmiot zobowiązany do udostępnienia informacji publicznej we wskazanym 30-dniowym terminie, co w niniejszej sprawie miało miejsce. Zatem w świetle art. 161 § 1 pkt 3 w zw. z art. 54 § 3 P.p.s.a. zaistniała przesłanka do umorzenia postępowania w tym zakresie jako bezprzedmiotowego. Natomiast w przypadku uwzględnienia skargi na beczynność (w sytuacji braku autokontroli organu) wystąpiłaby podstawa do wydania orzeczenia w oparciu o przepis art. 149 § 1 pkt 3 P.p.s.a.

W ocenie Sądu beczynność organu w załatwieniu ww. wniosku nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa (art. 149 § 1a P.p.s.a). Oceniając tę okoliczność Sąd wziął pod uwagę wszystkie aspekty sprawy, w tym fakt, że organ podejmował czynności w celu zrealizowania wniosku i udostępnił żadaną informację choć dopiero po wniesieniu skargi na beczynność.

Z tych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1a i art. 161 § 1 pkt 3 w zw. z art. 54 § 3 P.p.s.a. oraz art. 119 pkt 4 P.p.s.a., orzekł jak w punkcie 1 i 2 sentencji wyroku. O kosztach orzeczono, na podstawie art. 200, art. 205 § 2 i art. 209 P.p.s.a. w zw. § 14 ust. 1 pkt 1 lit. c i § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), w pkt 3 sentencji wyroku. Do kosztów postępowania niezbędnych do dochodzenia praw Sąd zaliczył uiszczony przez stronę skarżącą wpis sądowy w wysokości 100 zł oraz wynagrodzenie adwokata.

